

10 META TESTER

JAGUAR TWIN

Boutiqueförstärkare med klös

JAM PEDALS

Grekiska effektpedaler

EPIPHONE LES PAUL ULTRA II

Mångsidig hybridgitarr

IK MULTIMEDIA AMPLITUDE FENDER

Fender som mjukvara

3 WOODO ELBASAR

Lyxbasar till lågpris

ISIS

Mike Gallagher

CONNY NIMMERSJÖ

Bob Hund, Thåström & Ossler

DAVID GRISSOM

Nashville groove

Jeff beck

I en klass för sig

59 SEK 59 DKK/NOK 7 EURO INKL. MOMS

Nr 5 INTERPRESS 0605-05

JUNI
2009

59 kr

RETURVECKA

29

VINNIE MOORE • KELLEY STOLTZ • TERRY KATH • FUZZ GUITAR SHOW 2009 • BYTA RÖR • STUDIO • VINTAGE

► JAM Pedals Rooster • Whacko • Delay Llama • Custom Multipedal

• • • Av Jörgen Cremonese • • • • •

Grekiska mästerverk

Greken Giannis Anastasakis var en av de många mindre utställarna på årets FUZZ Guitar Show och som väckte stor uppmärksamhet med sina egenhändigt byggda och designade Jampedals. Vi tog tillfället i akt att testa fyra av Jams pedaler.

Rooster.

SE PÅ BILDERNA, varje pedal är handbyggd och dessutom kolorerad av någon av de tre konstnärer som är knutna till firman. Varje pedal är alltså helt unik och eftersom produktionen idag tre år efter starten ligger på blygsamma 100 exemplar per månad skulle man kunna tänka sig att det handlar om fantasisummar att införskaffa och långa leveranstider från ursprungslandet. Men icke, blygsamma 150 – 250 Euro för en handgjord pedal är förvånansvärt lite och de finns faktiskt att få tag på i Sverige, lämpligt nog genom JAM.

ROOSTER

Trebleboosters i original har hamnat i otroliga prisklasser och värst är Dallas Arbiters Rangemaster som betalas i dryga 2 000 dollar för ett bra ex. Skönt då att det finns tillverkare som inte bara gör replikor utan gör det riktigt bra. Jampedal Rooster är således en kopia på nämnda Rangemaster och har, som originalet, till uppgift att lyfta övre mellanregistret, dra ner lite på botten och ge en snygg lätt distad ton.

Jag kopplade upp min gamla Guild Starfire IV på en Vox AC50 med 2x12" Blue Bulldogbestyckade Voxlåda, satte ett stabilt grundljud med lite lätt knorr och trampade på Rooster med den enda kontrollen rakt upp. I nästan alla fall jag provat Trebleboosters och i synnerhet Rangemasterkopior har dippen i lägre mellanregistret varit lite väl tilltagen. Det har i mitt tycke låtit lite tunt. Rooster låter rakt och fett utan att bli grötig och har den där snygga tonen du känner igen från bra gitarrljud 1965-1972. Jampedal refererar till Clapton i sina glansdagar, Rory Gallagher och Toni Iommi och sannerligen hör jag ekon av ett guldkantat förflutet när jag spelar på min utrustning från samma tid. En av mina gitarridoler Robert Fripp har som ledord; "...in tune, in tone, in time..." och här har jag åtminstone en av de tre. Tonen är remarkabelt bra. Har man kanske ändrat något komponentmässigt? Nej, faktiskt är det samma hjärta i Rooster som i originalen – germaniumtransistorer från Mullard, tropical fish kondensatorer och kolresistorer.

Priset för Rooster är idag 150 Euro och är ett vrakpris för den tonala kvaliteten du får.

WHACKO

Wah-pedaler finns i överflöd men ni har aldrig spelat på något som Jampedals Whacko, jag garanterar! Visst är det en Wahpedal men med lite extra godis, just det här exemplaret har en sexvägs switch där du enkelt ställer in vilken kategori eller typ du vill ha i ditt wahsvap, funk, Crybaby, Vox, Bas, Hendrix och ett Defaultläge. Enkelt och smart men det är ju egentligen inget unikt. Internt har du även här klassiska kvalitetskomponenter och hjärtat är en Red Fasel Inductor, precis som det var förr. Kanske vill du ha ett point-to-point-kretskort och då får du det för ett tillägg på 15 euro och nu börjar det hetta till mellan mina länder. När upphovsmannen berättar att testetexten dessutom har tillägget Seagull för 10 euro... vad för slag? Jag ska erkänna att jag aldrig hört talas om det, men när jag fick förklaringen blev jag alldeles matt

av lycka. Om ni har lyssnat på Pink Floyds låt Echoes på skivan Meddle hör ni skriande ljud som låter som måsar. Jag har alltid trott att det var en distad synt men det visar sig vara en återkopplad Wahpedal. När du drar pedalen i botten, neråt, får du ett måsliknande skriande som du reglerar med både pedal och tonkontroll på gitarren. Whacko! Jo, just precis.

Ljudet är fett, definierat och varierat. Sexvägsswitchen, som för övrigt också är ett tillägg som kostar 15 euro ger dig en kontroll över waheffekten nästan helt oberoende av hur distad grundljud du har. Jag testar från helt rent till dödsmetalldistad och nerstämt och på alla ljud hittar jag ett läge som gör att jag får just det wahsvepet jag själv vill ha, tydligt och definierat. Om du så spelar James Brownlåtar eller är Hendrixfanatiker, Bee Geesfreak eller Zakk Wyldeepigon drar Whacko runt dig och ditt wah-wahspel utan problem. För 200 Euro är det lysande bra.

Seagulleffekten? Vansinnigt, roligt och alldeles knasigt och kanske inget du använder i ditt dagliga spel men vilken grej! Jag tog tillfället i akt och gjorde ett par spårs pålägg på en soloplatå som en av våra mest spännande artister nyss påbörjat. Mycket tokiga toner blev det, precis som det skall vara.

DELAY LLAMA

Ett analogeko av sjuttiotalsmodell är något av det hetaste just nu. Bandekon har tonen men är i både original och retroversion riktigt dyra. Analogekon har mjukheten vi vill åt men originalet låter ofta knepigt idag. Själv har jag ett Guyatone och ett Ibanezdelay från tiden det begav sig men bägge brusar rejält och klipper tonen fult. Kul att det dyker upp bra kloner som Jampedals Delay Llama. Enkelhet är ordet, tre kontroller för Delay Time, Delay Level och Repeat är ju självklara i funktionen.

Inkopplad i kedjan slås jag av att Delay Llama inte har något egenljud. Pedalen distribuerar min gitarrton tydligt och är närmast anonym. På Jampedals hemsida skriver man; "...gives your repeats a great vintage analog tone", och det stämmer. Jag vrider upp Delay Level, lägger Delay Time på klockan tolv, drar på Repeat och får en supersnygg ekogitarr á la sjuttiotal – fast, fet, attraktiv och användbar. Längsta

delaytid är 600 millisekunder, kanske inte så långt tycker ni men det räcker mer än väl för mig. Korta slappbackekon blir mjuka men distinkta och längre delayer med lång repeat får snyggt regenererande ekostudsar. Utan kunna peka på det direkt har Delay Llama något alldeles speciellt som berikar din ton. Kanske är de nytillverkade komponenterna som är stadigare än NOS-dito? Kanske är det något annat?

Priset på Delay Llama är 250 euro vilket är oerhört konkurrenskraftigt gentemot andra aktörers liknande pedaler.

CUSTOM MULTIPEDAL

Jag har redan nämnt ordet unikt ett par gånger och med risk att bli tjatig gör jag det igen. Unik är Jampedals multieffektor. Den finns inte i det ordinarie sortimentet utan du beställer precis de pedaler du vill ha i en och samma låda. Du kan lägga dem i den ordning du vill, du kan välja effektlöop om du har andra pedaler du vill koppla in i kedjan, och du kan välja om du vill ha A/B-utgång. I snart tio års tid har jag lite löst pratat med min tekniskt kunnige vän Niklas om att göra en slik box med mina favoritpedaler men det har aldrig blivit mer än just löst prat. Jampedals Custom Multipedal finns på riktigt och kanske mina planer kan bli verklighet?

Som sagt, du väljer själv vilka utav Jampedals effekter du vill ha i multipedalen. Kanske bara två, eller kanske monstret med arton(!) effekter i etagemultipedalen på Jampedals hemsida. Den pedal som vi testat har följande effekter i tur och ordning: Dyna-ssor kompressor, Tube Dreamer + overdrive, Rattler vintage distortion,

The Chill tremolo, Waterfall chorus/vibrato och Delay Llama samt en A/B – switch så du kan välja mellan

Whacko.

två förstärkare.

Tokigt? Ännu mer crazy är att den här maskinen inte drar mer än 45 mA. Jo, du läste rätt! Jag trodde Tryckfelsnissie petat i manualen men efter närmare kontroll visar det sig att pedalerna drar 5-10 mA per styck. Hur det är möjligt överlåter jag till de elkunniga att spekulera i men vi kan ju enas om att Jampedals är extremt lättdrivna. Det innebär att du kan driva tjugofem till trettio enstaka pedaler på en och samma 200mA adapter om man tar hänsyn till lasten. Bra för de miljömedvetna men ett ohyggligt slag för multiadaptertillverkarna.

Ja, ni ser hur pedalerna ser ut med Bob Dylan från någon gammal artikel i grekisk dagspress, snygg men lite surrigt oförståelig med kontrollerna nära varandra och det behövs initialt en manual för att förstå vad det är jag har vid fötterna. Priset är just för det här exemplaret 750 Euro.

DYNA-SSOR KOMPRESSOR

Två kontroller på en klon av MXR Dynacomp och Ross Compressor. Ett populärt drag att kombinera de två, amerikanska AnalogMan gör just en sådan här klon. Grekiska Jampedals variant är något annorlunda i sitt ljud. Attacken är mer markant, sustainen längre men väl-

digt ren och drar man Sensitivitykontrollen till noll kan man nästan inte höra skillnad på gitarrens ton om man kopplar in och ut med Level på samma nivå som din gitarr. Enkelt och simpelt kanske men jag har inte hört en så här bra kompressor på år och dag, ja, faktiskt inte sedan AnalogMans. Drar man på Sensitivity trycks tonen långsamt ihop men blir aldrig så pressad som på moderna kommersiella kompressorer. Perfekt för min tolvsträngade ihop med Voxriggen. Toppenljud och inget annat.

TUBE DREAMER +

Den här overdriveeffekten ska vara en klon av en tidig 808 med vissa modifieringar och plustecknet står för tillägget highgain. En separat switch som ger dig mer gain. 808 med modifieringar, jojo. Själv har jag då aldrig hört en 808 med så här mycket kropp. Ja, det är nästan för mycket kropp och jag brottas lite med tonkontrollen och får faktiskt ställa den på fullt när jag spelar med min i och för sig lite muddiga Les Paul. Men ljudet! Från lätt spräck till Neil Young med ett vrid. Bred och fet – har ni hört det förut? Häng och kraft, både mjukt och elakt. Passar i vilket sammanhang som helst och sopar mattan med förlagor och konkurrenter. Är du ute efter en overdrive som är helt kompromisslös behöver du inte leta längre.

RATTLER VINTAGE DISTORTION

Här pratar vi förstås om ProCo Rat som förlaga. Originalpedalen från tidigt åttiotal som många vill ha men få hittar. Rattler har samma komponenter som originalet men har antagligen också modifierats vilket är vilda spekulationer från min sida. Tre kontroller precis som originalet, Level, Tone och Gain. Jag fick tipset av tillverkaren att prova den med Gainkontrollen på noll. Sagt och gjort, på med pedalerna,

Delay Llama.

The image shows a vintage electronic circuit board, possibly a radio receiver, with various components and a printed Greek label. The board is populated with numerous electronic components, including resistors, capacitors, and integrated circuits. A prominent feature is a large, rectangular component labeled "RANGE SWITCH" and "IN ALTERNATE". The board is also marked with various Greek text, including "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΕΚΔΟΣΗ" (Hellenic Radio Edition) and "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΕΚΔΟΣΗ" (Hellenic Radio Edition). The board is mounted on a printed circuit board (PCB) with various traces and components. The overall appearance is that of a well-used, vintage electronic device.